

עג.

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

[illegible]

מוסף רש"י

במאן דמפרש דמי.
מזכיר (ביצה ב.) ואל
היו מפרשין ואל
עם הקמרים מוקרי
פסוקין (פס. סטזאה
רפחיתין) כלומר א.
ש. מוקדשין הוא (קדו
שבועה). היטח האמרי
בתוס'. מורח באבילי.
בששטתם. באבילי. מורח
מכל בנתהא חאלל (עשר)
ח. מן השחור וכל
לכליות. כל בשטח עמם.
אסור באבילי. ואל
שהיו בנתהא כל חור
בששטתם. כל בשטח
ולית מוסל אל מיד
למערבא אל (שם). כר.
שם חס' וס' כר.

מיד נבלה אמרו לו שחיטת אמו א"כ תתירו באכילה ששחיטתה מטהרתה מיד נבלה ואינה מתירתה באכילה שחיטת טרפה אותה ואת האבר המדולדל בה העובר שאינו גופה אמרו לו הרבה מצלת על שאינו ג שנינו חותך מן העובר שבמעייה מותר באכילה מן המדולדל אמר רשב"ל כמחלוקת בעוברין כך מחלוקת במחלוקת באבר דעובר אבל באבר דבהמה דברי הכל ש יוסי בר' חנינא מ"ט דר' יוחנן אליבא דרבנן האי את ל לית ליה תקנתא בחזרה מיתיבי אמר להם ר' מאיר לא את אותה ואת האבר המדולדל בה דבר שגופה טהור את

כחתוך דמי כמאן כרבי מאיר דתנן ^אכל ידות הכלים שהן ארוכות ועתיד לקצצן מטביל עד מקום מדה ^ב(דברי ר' מ' וחכמים אומרים) עד שיטביל את כולו אפילו תימא רבנן ^גחבורי אוכלין כמאן דמפרכי דמי ונגיעי בהדדי בשלמא לעולא היינו דקתני חתכה אלא לרבינא מאי חתכה אידי דתנא רישא חתכה תנא נמי סיפא חתכה: וחכמים אומרים מגע טרפה שחוטה: טרפה שחוטה מי מטמיא אין כואבוה דשמואל ^דדאמר אבוה דשמואל טרפה ששחטה מטמאה במוקדשין: מה מצינו בטרפה ששחיסתה מטהרתה אף שחיסת בהמה תטהר את ^ההעובר: תניא אמר להן רבי מאיר וכי מי טיהרו לאבר זה מידי נבלה שחיסת אמו א"כ תתירו באכילה אמרו לו הרבה מצלת על שאינו גופה יותה מגופה שהרי שנינו ^וחותך מן העובר שבמעיה מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור באכילה מאי קאמר אמר רבא ואמרי לה ^זכדי חסורי מחסרא והכי קתני אמר להן ר' מאיר וכי מי טהרו לאבר זה מידי נבלה שחיסת אמו אם כן תתירו באכילה אמרו לו טרפה תוכיח ששחיסתה מטהרתה מידי נבלה ואינה מתירתה באכילה אמר להן לא אם טיהרה שחיסת טרפה אותה דבר שהיא גופה תטהר את האבר דבר שאינו גופה אמרו לו הרבה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה שהרי שנינו חותך מן העובר שבמעיה מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור באכילה תניא נמי הכי אמר להן רבי מאיר וכי מי טיהרו לאבר זה

לְטוֹמַמַּת בַּיִת הַסֵּתֶרִים הָיָה וּמֵה בָּכָר הָאֵל בִּשְׁעַת פְּרִישָׁתָהּ מִקְּצֵל
טוֹמַמָּה וְלֹא מִיִּתְקוֹמָה בְּנִיתָ כֹּל כְּמוֹ שֶׁהִרְיָן לְקַלּוֹף הַבָּשָׂר שֶׁחֹמֶר
מֵעַל הָעֹסֶם עַד לַפֶּרֶק וְיִלְל דְּמִיירִי כְּגוֹן שְׁחֹמֶר בְּסִכִּין רַחֲבָה
שֶׁמִּפְסָקָה הַסִּכִּין בִּין מֵה שֶׁחֹמֶר לְמֵה שֶׁצִּפֵּינִים וְאִין נוֹגֵעַ זֶה בָּזֶה
בִּשְׁעַת חֲתִיבָהּ וְכֵן הֵיחָל הַדְּעוֹר
וְהַרְבֵּעַ (לְקַמֵּן דָּף קסח:) צִיִּי לְאֻקוּמִי
אִפִּי בְּסִכִּין רַחֲבָה וְאֵל חֲתִמֵּר אֲמַלִּיל
מִקְשָׁה הֵחָל לְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁמִּקְשָׁה
לְשִׁמּוּל בְּכִרְיָתוֹת (דָּף טו:) דְּלֹאמֵר אֵלֶּה
דְּתַנּוּ בִּפְ"ק דְּמַס' מַכְשִׁירִין (מִשְׁנֵה ה')
יֵה מוֹסָק אֵלֶּה הַכִּרְיָשִׁין מִיִּם שֶׁחֹמֶר
אִינִן בְּכִי יוֹתֵן וְהֵיחָל מֵהֵן הִרִי הֵן בְּכִי
יוֹתֵן אֲמֵר שִׁמּוּל וְכִרְיָשִׁין עֲמָן
וְהַכְשֵׁרוּ מִט"ע בִּשְׁעַת פְּרִישָׁתָהּ מֵהֵן
הַכְשִׁירוֹס וּפְרִיץ עֲלֵה מִמַּחֲמֵי דְּהֵטֵם
דְּקִמְי עֲרַב פֶּסַח הוֹלֵךְ אֵלֶּל רּוֹפֵא
וְחוֹמֶר אֲבֵר הַמְדוּלָּל בֹּז עַד שִׁינָּה
כְּשֶׁעֲרֵה וְחוֹסְבוּ בְּסִירָא וְנִמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ
וְהֵלֶּה עוֹשֶׂה פֶּסַח וְהַרְפֹּאֵעַ עוֹשֶׂה

שיטה מקובצת

א כלומר דין הוא שתטהרנו מפני שהיא גופה: **ב** ואין שחיטתו מועלת לו והיא הבהמה מגע בבלה ומשום וכו' כך מצאתי מוגה ברש"י כת"י: **ג** ויש לפרש דאעולא הרבא: **ד** תימה דלא משני הכי בהעור והורטב. נ"ב ע"י תוס' מנחות דף כ"ד ע"ב: **ה** ואח"כ חתכו טמא דפרך טומאת כז"ל:

רבינו גרשום

דנתן כל ידות הכלים שהן
אחריות. ושמואל:
אמר רבנן חיבורי אולכין
כ" דלמי דרמי האבר
כן שנונו לעובר: בשלמא
לעולא היינו דקנתי חכהה.
בשלמא לעולא אל (מלק)
(חיבור) ארמין דחיבורי
אולכין כגון דלא (מספרת)
(דמפרת) דמי היינו דקנתי
שחט את אמן ואח"כ
חכהה דמעיקרא ודמי
בחתוכה דמי: אל לבנא
לרבנן: חיבורי אולכין
דמיפרתי דמו. ודמי כחתוך
מקרא חכהה ודמי:
מעיקרא כחתוך דמו:
אידי דתנא רישא חכהה
דמי שחט את אמן
ורק חכהה כמ"ה שחט
הבשר אל מוטא מחיים
דאמר סיפא נמי חכהה
לעולם צ"ע: אל חכהה
כמאן דחתוך דמי: ואת
האברה מרדולדל: כלמי
שחתך ממנה באר ומעורה
במקצת ושחט בהמה
מטה את האבר עמה:
ותשרא את העובר. אבר של
עובר: מחלוקת בעיבורי.
כמחלוקת ר"מ ורבנן
בשחט את אמו ואח"כ
חכהה בנפל מוגע ובלא
שחיטה עשה נפלו ואר
כללו השחיטה עמה ורבנן
שחט ארן השחיטה
ניפול וכוללו השחיטה
עמה וארן נבלה אלא
שחיטה וחבשר
שנונו באבר עמו טרפה
שחטה וארן מוטא אלא
מחלוקת: כך מחלוקת
באיברי אבר כה שמה
המדרולדל דר"מ כבר
אמרנו חכהה בשחיטה עמה
הווי נבלה ורבנן כבר
כללו שחיטת אלו הווי
נבלה אלא שחוט ארן
שחטה: אבל באבר
דבהמה דרמי חכהה
עשה נפול. ארן כללו
שחיטה עמה והווי נבלה:
אחרי הית הית חתונה.
האבר כשחטוהו למעי
אמו קודם שחיטה אבל
אבר המדרולדל כבהמה
לית הית חתונה: בחורה:

מנאי